

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่สูงส่งที่สุด เป็นในช่วงยุคนี้ที่ลูกดวงวิญญาณได้พบพ่อดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือกุมภเมลาที่แท้จริงของลูก
- คำถาม:** บทเรียนใดที่สามารถสอนได้โดยพ่อเท่านั้น และไม่ใช่มนุษย์?
- คำตอบ:** เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนบทเรียนของการกลับมาเป็นดวงวิญญาณ บทเรียนนี้ไม่สามารถสอนโดยผู้สร้างกายก่อนอื่นลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณได้ลงมาจากอาณาจักรสูงสุดในฐานะนักแสดงเพื่อเล่นบทบาทของเรา เวลาที่ละครกำลังจะจบลง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครสร้างขึ้นมา เหตุนี้เองจึงไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด
- เพลง:** ดินเกิด โอ้เจ้าสาวดินเกิด ยุคใหม่แห่งรุ่งอรุณกำลังจะเริ่มขึ้น...

โอมซานติ ลูกๆ ต้องเคยได้ยินเพลงนี้มาหลายครั้งแล้ว เจ้าบ่าวกำลังพูดกับลูกผู้เป็นเจ้าสาว ท่านถูกเรียกว่าเจ้าบ่าวเมื่อท่านเข้ามาในร่างกาย ไม่เช่นนั้นแล้วท่านคือพ่อ และลูกคือลูกๆ ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาผู้ที่จดจำพระเจ้า เจ้าสาวนั้นจดจำเจ้าบ่าว เจ้าบ่าวคือผู้ที่รักของทุกคน ท่านหนึ่งทีและพูดกับลูกๆ: เวลานี้ดินเกิด ยุคใหม่กำลังจะมาถึง ยุคใหม่หมายถึงโลกใหม่ของยุคทอง ยุคเหล็กคือโลกเก่า เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถพูดว่า: ฉันทำให้เธอกลายเป็นชาวสวรรค์ ฉันยาสซีไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับสวรรค์หรือนรก ฉันยาสซีมีศาสนาของตนเอง เช่นที่มีศาสนาอื่นๆ นั่นไม่ใช่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่มาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้ที่เป็นชวานรแล้วก็กลายเป็นชาวสวรรค์ ยุคทอง ลูกไม่ได้เป็นชวานรอีกต่อไป ลูกอยู่ในการบรรจบพบกัน การบรรจบพบกันนี้อยู่ระหว่างทั้งสอง ในการบรรจบพบกันนี้ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ เหตุนี้เองยุคบรรจบพบกันนี้จึงได้รับการยกย่อง อันที่จริงกุมภเมลาที่คือการพบปะที่สูงส่งที่สุด สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นขุมหมุมที่สูงส่งที่สุด ลูกเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ผู้คนพูดถึงความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย พวกเขาพูดว่าชาวฮินดูและชาวจีนเป็นพี่น้องกัน ตามศาสนาทั้งหมด ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ พ่ออธิบายว่า: ลูกคือลูกๆ ของฉันผู้เป็นพ่อ เวลานี้ลูกกำลังรับฟังพ่อเป็นการส่วนตัว ผู้คนเพียงแต่พูด: พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือหนึ่งเดียว และทุกคนจดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น มีดวงวิญญาณในทั้งชายและหญิง ในฐานะดวงวิญญาณลูกคือพี่น้องเพศชาย แล้วลูกก็กลายเป็นชายหรือหญิง และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นพี่น้องชายหญิง ดังนั้นพ่อมาที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ได้เคยมีการจดจำกันว่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่แยกห่างจากกันเป็นระยะเวลายาวนาน ไม่ได้กล่าวว่าแม่น้ำแยกห่างจากมหาสมุทรมาเป็นเวลายาวนาน แม่น้ำสายใหญ่นั้นเชื่อมกับมหาสมุทรเสมอ ลูกๆ รู้ว่าแม่น้ำคือลูกของมหาสมุทร น้ำระเหยขึ้นจากมหาสมุทรกลายเป็นเมฆ แล้วเมฆก็ตกลงมาเป็นฝนบนภูเขา แล้วน้ำนั้นก็กลายเป็นแม่น้ำ ดังนั้นแม่น้ำนั้นก็คือลูกๆ ทั้งหมด (ลูกสาวและลูกชาย) ของมหาสมุทร ลูกๆ มากมายไม่รู้แม้กระทั่งว่าน้ำมาจากที่ใด ลูกได้รับการสอนสิ่งนี้ด้วย เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณไม่มีตัวตน เมื่อพวกเขาเข้ามาในโลกที่มีตัวตน พวกเขา ก็กลับมาเกิดใหม่ พ่อเพียงสามารถพบลูกได้เมื่อท่านเข้ามาในโลกที่มีตัวตนเท่านั้น เพียงในยุคเดียวเท่านั้นที่ลูกพบกับพ่อ เวลานี้ท่านมาแล้วเพื่อพบกับทุกคน ผู้คนก็จะค้นพบว่าท่านคือพระเจ้า ชื่อของศรัทธาจะได้ใส่ไว้ในกิตะ แต่ศรัทธาไม่สามารถมาที่นี่ เขาจะถูกดูหมิ่นได้อย่างไร? ลูกๆ รู้ว่า เวลานี้ดวงวิญญาณของศรัทธาอยู่ที่นี่ ก่อนอื่นใดลูกได้ได้รับความรู้ของดวงวิญญาณ: ลูกได้เคลื่อนไหวไปทั่ว และคิดอยู่ตลอดเวลาว่าลูกคือร่างกาย ในความเป็นจริงลูกเป็นดวงวิญญาณจริงๆ เวลานี้พ่อได้มาแล้ว เพื่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่สามารถทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ ลูกคือลูกๆ และลูกได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด ลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก เวลานี้ละครกำลังจะจบลง ละครนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยผู้ใด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อผู้คนถามลูกว่า: ละครนี้ได้เริ่มขึ้นเมื่อใด ลูกควรบอกเขา: ละครนี้คงอยู่ตลอดไป ไม่มีตอนเริ่มต้นหรือตอนสิ้นสุด ละครนั้นได้เปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าและเก่าเป็นใหม่ ลูกๆ ได้ทำให้บทเรียนนี้มั่นคงสำหรับตนเอง ลูกเข้าใจว่าเมื่อใดก็ได้มีการสร้างโลกใหม่และเมื่อใดที่โลกเก่าลง สิ่งนี้คงอยู่กระจำอย่างสมบูรณ์ในสติปัญญาของลูกบางคน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ละครกำลังจะจบลง และจะซ้ำรอยอีกครั้ง บทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกนั้นอย่างแน่นอน สิ้นสุด เวลานี้พ่อมาเพื่อพาเรากลับไปกับท่าน พ่อคือไกด์ผู้นำทางและลูกทั้งหมดก็เป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ไกด์นั้นนำทาง

ผู้จาริกแสวงบุญ ไกด์เหล่านั้นเป็นทางร้าง ในขณะที่ลูกๆ ผู้นำทางนั้นเป็นทางจิต เหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นรัฐบาลพันดาพด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกนั้นแฝงตัว พันดาवास ฆราวาสและยาดาवासได้ทำอะไร? คำถามนี้อ้างถึงเวลาปัจจุบันเมื่อเป็นเวลาของสงครามมหาภารตะ เวลานั้นมีศาสนาอยู่มากมาย โลกนั้นทาโมประธาน ต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายได้แก่ลงอย่างสมบูรณ์ ลูกรู้ว่ารากฐานแรกของต้นไม้คือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีผู้คนน้อยมากในยุคทองประชากรเติบโตในภายหลัง ไม่มีใครรู้อะไร มันต่างลำดับกันในบรรดาลูกๆ เช่นกัน ลูกๆ นักเรียนบางคนรู้คิด ลูกซึมซับคำสอนเหล่านี้เป็นอย่างดี และสนใจในการให้แรงบันดาลใจผู้อื่นที่จะซึมซับคำสอนเหล่านี้ บ้างซึมซับทุกอย่างอย่างดี บ้างอยู่ในระดับกลาง บ้างก็อยู่ในสัดส่วนที่สาม และคนอื่นก็สัดส่วนที่สี่ ผู้ที่อธิบายอย่างละเอียดเป็นสิ่งที่ต้องการในนิทรรศการก่อนอื่นบอกพวกเขาว่า พวกเขามีสองพ่อ หนึ่งในพ่อเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และอีกหนึ่งคือพ่อทางร้างที่มีขีดจำกัด ผู้คนของบาร์ตได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา บาร์ตเคยเป็นสวรรค์แล้วก็กลายเป็นนรก โลกนี้เรียกว่าอาณาจักรของปีศาจ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นอย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน ผู้คนจดจำเพียงชีพบาบาเท่านั้นในเวลานั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด หยุดรับฟังสิ่งที่ทำให้ลูกตกต่ำ รับฟังเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น รับฟังความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนนี้ ทุกสิ่งที่ลูกได้ยินจากผู้อื่นนั้นไม่จริง เวลานั้นพ่อกำลังบอกสัจจะแก่ลูก และกำลังทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เป็นด้วยการรับฟังสิ่งต่างๆ ที่ชั่วร้ายที่ลูกกลับมาตกต่ำ แสงสว่างคือกลางวันของบราห์มา และความมืดคือกลางคืนของบราห์มา ลูกต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ถึงอย่างไรลูกก็ต่างลำดับกันในทุกประเด็น ศัลยแพทย์บางคนคิดคำรักษาตั้งแต่หนึ่งหมื่นจนถึงสองหมื่นรูปต่อการผ่าตัดเพียงครั้งเดียว ในขณะที่คนอื่นไม่มีพ่อที่จะรับประทาน เป็นสิ่งเดียวกันกับนักกฎหมาย ยิ่งลูกศึกษาและสอนผู้อื่น ลูกก็ยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีความแตกต่างกัน สาวใช้และคนรับใช้นั้นก็ต่างลำดับกันด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร ถามตนเองว่า: ฉันศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหน? ฉันจะกลายเป็นอะไรในหลายชาติเกิดอนาคต? ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นอะไรในหลายชาติเกิด นั่นคือสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นในแต่ละวงจรและทุกวงจร ดังนั้นลูกควรให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้ หยุดดื่มยาพิษอย่างสมบูรณ์ ไม่มีการพูดถึงยุคทองว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรก ในเวลานี้เสื้อผ้าของทุกคนนั้นชาตรัย มันทาโมประธาน นี่เช่นกันเป็นบางสิ่งที่ต้องอธิบาย เสื้อผ้าของใครแก่ที่สุด? - ของเรา เราเฝ้าแต่เปลี่ยนร่างกายของเรา ดวงวิญญาณเฝ้าแต่กลับมาไม่บริสุทธิ์และร่างกายด้วยก็เฝ้าแต่กลับมาไม่บริสุทธิ์และแก่ชรา ดังนั้นร่างกายจึงต้องถูกแทนที่ ดวงวิญญาณจะไม่ถูกแทนที่ร่างกายแก่ลงแล้วก็ตาย สิ่งนี้ด้วยถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกคนมีบทบาท ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณเองพูดว่า: ฉันกำลังสละทิ้งร่างนี้ ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนมีสำนึกเป็นร่าง เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ดวงวิญญาณมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และอีกครั้งวงจรมีสำนึกที่เป็นร่าง เพราะเทพของยุคทองมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจึงได้รับสมญา “ผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น” พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ และพวกเขาต้องละทิ้งร่างกายของพวกเขา และรับอีกร่างหนึ่ง มีเรื่องราวเกี่ยวกับราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น พ่ออธิบายว่าเทพคือผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกและรับร่างต่อไปในความสุข ลูกๆ กำลังได้รับความรู้ทั้งหมดนี้จากพ่อ หลังจากที่ได้วนไปรอบวงจร ลูกก็ได้พบกับบาบา ผู้ที่ได้เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะมาและพบบาบาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะมาและประกาศสิทธิในมรดกเล็กน้อย พวกเขาเปลี่ยนศาสนาของเขาไปอย่างสมบูรณ์ ใครจะรู้ว่าพวกเขาอยู่ในศาสนานั้นนานแค่ไหน? พวกเขาอาจจะใช้สองหรือสามชาติเกิดในศาสนานั้น หากบางคนได้เปลี่ยนจากศาสนาฮินดูเป็นมุสลิม เขาก็จะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในศาสนานั้นแล้วก็มาที่นั่น สิ่งเหล่านี้คือรายละเอียด พ่อพูดว่า: หากลูกไม่สามารถจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ อย่างน้อยที่สุดให้พิจารณาตนเองว่าเป็นลูกๆ ของพ่อ แม้กระทั่งลูกๆ ที่ดีก็ลืมบาบา พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ มายาทำให้พวกเขาลืมท่าน ก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นทาสของมายา เวลานั้นลูกเป็นของพระเจ้า นั่นคือบทบาทของละคร ลูกต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายครั้งแรก ลูกนั้นเคยบริสุทธิ์ และแล้วขณะที่ใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: เวลานั้นจึงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นใดต่อร่างกายของลูก เวลานั้นลูกๆ มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่านี้ เพราะทุกคนในโลกนี้เพียงแค่เป็นเหตุของความทุกข์ต่อกันและกันเท่านั้น ดังนั้นจึงลืมโลกเก่านี้ เรามาอย่างปราศจากร่าง และเวลานี้เราต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง เวลานั้นโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากทาโมประธานเป็นสาโทประธาน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ศรีภุชณะจะไม่พูด: จดจำฉันเท่านั้น ศรีภุชณะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พูด: ลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเวลานี้จึงจดจำพ่อ พ่อแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก พ่อแสดงวิธีการนี้แก่ลูกในแต่ละวงจรและทุกวงจร พระเจ้าต้องมาเมื่อโลกกลับมาเก่า ระยะเวลาของละครลูกทำให้ยาวมาก ดังนั้นผู้คนจึงได้ลืมยุคนี้ไปอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกรู้อยู่ที่ยุคบรรจบพบกัน นี่คือนัยสำหรับการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้คนอยู่ในความมืดมิดอย่างมาก ทุกคนในเวลานั้นนั้นทาโมประธาน เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากทาโมประธานเป็นสาโทประธาน ลูกคือผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจะจบลง ความเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้นในดินแดน

แห่งความตาย หลังจากนั้นดินแดนแห่งความเป็นอมตะนั้นก็มา เวลานี้ลูกกำลังรับความรู้ แล้วก็ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา “โอ้ พระเจ้า! โอ้ งาม!” ทั้งหมดนั้นคือคำพูดของความเลื่อมใสศรัทธา ที่ลูกต้องไม่ทำเสียงดังใดๆ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อไม่ได้ทำเสียงดังใดๆ ท่านถูกเรียกว่าเป็น มหาสมุทรแห่งความสุขและความสงบ ดังนั้นท่านต้องการร่างกายเพื่อที่จะพูด ไม่มีใครรู้ว่าภาษาของพระเจ้าเป็นเช่นไร ไม่ใช่ภาษาบาบาจะพูดในทุกภาษา ไม่เลย ภาษาของท่านคือฮินดี บาบาเพียงอธิบายในภาษาเดียวเท่านั้น ลูกต้องแปลสิ่งนั้นและอธิบายแก่ผู้อื่น ให้คำแนะนำของพ่อแก่ชาวต่างชาติทั้งหมด ฯลฯ ที่ลูกพบ เวลานี้ท่านกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อธิบายตรีมูรติด้วยเช่นกัน ประชาปิตาบราห์มานั้นมีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย ก่อนอื่นถามใครก็ตามที่มาว่า: ท่านมาหาใคร? ได้มีการติดตั้งบอร์ดภายนอก ประชาปิตาคือผู้ที่สิ่งสร้างเกิดผ่านท่าน ท่านไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่สามารถเรียกว่าพระเจ้า บราห์มากุมารและกุมารีคือลูกๆของบราห์มา เหตุใดท่านจึงมาที่นี่? เหตุใดท่านจึงต้องการที่จะพบกับพ่อของเรา? พ่อต้องการเพียงลูกๆเท่านั้น เรารู้จักพ่ออย่างดีมาก คำพูดที่ว่า “ลูกอวดพ่อ” นั้น ได้รับการจดจำ เราคือลูกๆของท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกต้องไม่รับฟังสิ่งที่ชั่วร้ายที่จะทำให้ลูกตกต่ำ เพียงแต่รับฟังความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนนี้จากพ่อผู้เดียวเท่านั้น
2. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณสติปัญญาของลูกต้องจดจำว่าโลกเก่านี้เพียงแต่เป็นเหตุของความทุกข์เท่านั้น ดังนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้ และมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกได้รับรางวัลที่สูงส่งและมีประสบการณ์ของสภาพที่ขึ้นสูง ด้วยการคงอยู่ในสำนึกรู้ของการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ของลูกทั้งหมดของยุคบรรจบพบกัน
คุณสมบัติพิเศษของการพบกับพระเจ้า และการได้รับความรู้ของพระเจ้านั้น อยู่ในการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ที่ไม่สูญสลาย ไม่ใช่ยุคบรรจบพบกันเป็นเพียงชีวิตของการทำความเพียรพยายาม และยุคทองคือชีวิตของรางวัลนั้น ความพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือลูกก้าวหนึ่งก้าวและได้รับหนึ่งพันก้าวของความช่วยเหลือเป็นรางวัลของลูก ดังนั้น มันจึงไม่ใช่แค่ความเพียรพยายาม แต่ยังเป็นรางวัลที่สูงส่งด้วยเช่นกัน รักษาสิ่งนี้ไว้เบื้องหน้าลูกอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการมองเห็นรางวัล ลูกจะมีประสบการณ์ของสภาพที่ขึ้นสูงอย่างง่ายดาย จงร้องเพลง “ฉันได้มาซึ่งสิ่งที่ฉันต้องการจะได้รับแล้ว” และลูกจะได้รับการปกป้องจากการล้มล้าง หรือการสับหัก

คติพจน์: ลมหายใจของบราห์มินคือความกล้าหาญที่ด้วยสิ่งนี้ แม้กระทั่งงานที่ยากที่สุดก็กลับมาย่าง่าย

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: อยู่อย่างมีชัยชนะด้วยสำนึกรู้ของรูปรวมอย่างต่อเนื่อง

ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว ท่านมีประสบการณ์ว่าตัวท่านเองนั้นรวมรูปรวมอยู่กับพ่อเสมอ และให้ประสบการณ์นั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถแยกรูปรวมนี้ได้ ลูกๆที่มีค่าเช่นนั้นมีประสบการณ์ว่าตนเองรวมรูปรวมอยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอ ไม่มีพลังใดสามารถแยกพวกเขาไปได้